

Sygn. akt II Ka 346/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 sierpnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Jaszczuk
Sędziowie:	SSO Karol Troć (spr.) SSO Grażyna Orzechowska
Protokolant:	st.sekr.sądowy Agata Polkowska

przy udziale Prokuratora Magdaleny Wieczorek

po rozpoznaniu w dniu 7 sierpnia 2018 r.

sprawy **J. P., M. P., P. G. i A. W.**

oskarżonych z art. 297 § 1 kk w zb. z art. 273 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art.11 § 2 kk i art. 18 § 3 kk w zw. z art. 297 § 1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim

z dnia 29 grudnia 2017 r. sygn. akt II K 264/15

w zaskarżonej części wyrok utrzymuje w mocy; zasądza na rzecz Skarbu Państwa od oskarżonych: J. P. – 705 złotych, M. P. – 165 złotych, P. G. – 485 złotych i A. W. – 645 złotych kosztów sądowych za II instancję.

Sygn. akt II Ka 346/18

UZASADNIENIE

J. P. została oskarżona o to, że:

I. w dniu 14 listopada 2012r. w M., pow. (...), woj. (...), w celu uzyskania dla siebie od Banku (...) S.A. kredytu w wysokości 5.000 zł na cele konsumpcyjne zawarła umowę kredytu gotówkowego o nr (...), gdzie przedłożyła wniosek o udzielenie kredytu gotówkowego, w którym złożyła nierzetelne, pisemne oświadczenie o osiągniętych dochodach i miejscu zatrudnienia oraz przedłożyła poświadczający nieprawdę dokument w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach wskazując w nich, iż pracuje w firmie (...) sp. z o.o. z/s w M. na stanowisku specjalisty ds. finansowych i kadr ze średnim miesięcznym wynagrodzeniem w wysokości 3.905 zł netto w sytuacji, gdy w ogóle nie była tam zatrudniona, a więc okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionego wsparcia finansowego,

tj. o czyn z art. 297 § 1 kk w zb. z art. 273 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

II. w dniu 29 marca 2013r. w miejscowości G., woj. (...), wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, w celu uzyskania dla siebie od Banku (...) S.A. kredytu w wysokości 45.000 zł na cele konsumpcyjne zawarła umowę kredytu gotówkowego o nr (...), gdzie przedłożyła wniosek o udzielenie kredytu gotówkowego, w którym złożyła nierzetelne, pisemne oświadczenie o osiągniętych dochodach i miejscu zatrudnienia oraz przedłożyła poświadczający nieprawdę dokument w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach, na którym to zaświadczeniu podrobiła podpis M. P., wskazując w nich, iż M. P. pracuje w firmie (...) z/s w M. na stanowisku specjalisty ds. biurowych ze średnim miesięcznym wynagrodzeniem w wysokości 4.260 zł netto, w sytuacji, gdy w ogóle w/w nie był tam zatrudniony, a więc okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionego wsparcia finansowego,

tj. o czyn z art. 297 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zb. z art. 273 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

III. w dniu 23 maja 2013r. w miejscowości G., woj. (...), w celu uzyskania dla siebie od Banku (...) S.A. kredytu w wysokości 39.432 zł na spłatę innych kredytów oraz na cele konsumpcyjne zawarła umowę kredytu gotówkowego przeznaczonego częściowo na spłatę innych kredytów o nr (...), gdzie przedłożyła wniosek o udzielenie kredytu gotówkowego przeznaczonego częściowo na spłatę innych kredytów, w którym złożyła nierzetelne, pisemne oświadczenie o osiągniętych dochodach i miejscu zatrudnienia oraz przedłożyła poświadczający nieprawdę dokument w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach wskazując w nich, iż pracuje w firmie (...) sp. z o.o. z/s w M. na stanowisku specjalisty ds. finansowych ze średnim miesięcznym wynagrodzeniem 4.260 zł netto, w sytuacji, gdy w ogóle nie była tam zatrudniona, a więc okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionego wsparcia finansowego,

tj. o czyn z art. 297 § 1 kk w zb. z art. 273 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

IV. w dniu 23 maja 2013r. w miejscowości G., woj. (...), w celu uzyskania dla siebie od Banku (...) S.A. kredytu w wysokości 5.000 zł zawarła umowę o przyznanie limitu kredytu i wydanie karty kredytowej Banku (...) S.A. o nr (...), gdzie przedłożyła wniosek o przyznanie limitu kredytu i wydanie karty kredytowej Banku (...) S.A., w którym złożyła nierzetelne, pisemne oświadczenie o osiągniętych dochodach i miejscu zatrudnienia oraz przedłożyła poświadczający nieprawdę dokument w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach wskazując w nich, iż pracuje w firmie (...) sp. z o.o. z/s w M. na stanowisku specjalisty ds. finansowych ze średnim miesięcznym wynagrodzeniem w wysokości 4.260 zł netto w sytuacji, gdy w ogóle nie była tam zatrudniona, a więc okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionego wsparcia finansowego,

tj. o czyn z art. 297 § 1 kk w zb. z art. 273 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

V. w dniu 18 lipca 2013r. w miejscowości G., woj. (...), wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, w celu uzyskania dla siebie od Banku (...) S.A. kredytu w wysokości 19.142,86 zł na cele konsumpcyjne zawarła umowę kredytu gotówkowego o nr (...), gdzie przedłożyła wniosek o udzielenie kredytu gotówkowego, w którym złożyła nierzetelne, pisemne oświadczenie o osiągniętych dochodach i miejscu zatrudnienia oraz przedłożyła poświadczający nieprawdę dokument w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach, na którym to zaświadczeniu podrobiła podpis M. P. oraz na oświadczeniu, wskazując w nich, iż M. P. pracuje w firmie (...) z/s w M. na stanowisku specjalisty ds. biurowych ze średnim miesięcznym wynagrodzeniem w wysokości 4.260 zł netto w sytuacji, gdy w ogóle w/w nie był tam zatrudniony, a więc okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionego wsparcia finansowego,

tj. o czyn z art. 297 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zb. z art. 273 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

VI. w dniu 10 września 2013r. w miejscowości G., woj. (...), w celu uzyskania dla siebie od Banku (...) S.A. kredytu w wysokości 45.000 zł na cele konsumpcyjne zawarła umowę kredytu gotówkowego o nr (...) podrabiając na niej podpisy M. M. oraz przedłożyła wniosek o udzielenie kredytu gotówkowego, w którym złożyła nierzetelne, pisemne oświadczenie o osiągniętych dochodach i miejscu zatrudnienia M. M. podrabiając jej podpisy oraz przedłożyła poświadczający nieprawdę dokument w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach wskazując w nich, iż M. M. pracuje w firmie (...) w M. na stanowisku specjalisty ds. kadr ze średnim miesięcznym wynagrodzeniem w wysokości

3.408 netto w sytuacji, gdy w ogóle w/w nie była tam zatrudniona, a więc okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionego wsparcia finansowego,

tj. o czyn z art. 297 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zb. art. 273 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

VII. w dniu 11 października 2013r. w miejscowości O., woj. (...), wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, w celu uzyskania dla siebie od Banku (...) S.A. kredytu w wysokości 36.000 zł na cele konsumpcyjne zawarła umowę kredytu gotówkowego o nr (...), gdzie przedłożyła wniosek o udzielenie kredytu gotówkowego, w którym złożyła nierzetelne, pisemne oświadczenie o osiągniętych dochodach i miejscu zatrudnienia oraz przedłożyła poświadczający nieprawdę dokument w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach wskazując w nich, iż M. P. pracuje w firmie (...) z/s w M. na stanowisku pracownik biurowy ze średnim miesięcznym wynagrodzeniem w wysokości 3.905 zł netto w sytuacji, gdy w ogóle w/w nie był tam zatrudniony, a więc okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionego wsparcia finansowego,

tj. o czyn z art. 297 § 1 kk w zb. z art. 273 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

VIII. w dniu 27 lutego 2013r. w M., pow. (...), woj. (...), w zamiarze, aby inna osoba dokonała czynu zabronionego, swoim zachowaniem ułatwiła jego popełnienie w ten sposób, że dostarczyła W. C. (1) dokument poświadczający nieprawdę w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach w/w w firmie (...) sp. z o.o. z/s w M. na stanowisku grafika komputerowego ze średnim miesięcznym wynagrodzeniem w wysokości 2.485 zł netto w sytuacji, gdy W. C. (1) nie był tam zatrudniony na podstawie umowy o pracę, który to dokument dotyczył okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania przez W. C. (1) w dniu 27 lutego 2013r. z Banku (...) S.A. kredytu gotówkowego o nr (...) w wysokości 40.401,77zł na cele konsumpcyjne,

tj. o czyn z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 297 § 1 kk

M. P. został oskarżony o to, że:

IX. w dniu 29 marca 2013r. w miejscowości G., woj. (...), wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, w celu uzyskania dla siebie od Banku (...) S.A. kredytu w wysokości 45.000 zł na cele konsumpcyjne zawarł umowę kredytu gotówkowego o nr (...), gdzie przedłożył wniosek o udzielenie kredytu gotówkowego, w którym złożył nierzetelne, pisemne oświadczenie o osiągniętych dochodach i miejscu zatrudnienia oraz przedłożył poświadczający nieprawdę dokument w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach wskazując w nich, iż pracuje w firmie (...) z/s w M. na stanowisku specjalisty ds. biurowych ze średnim miesięcznym wynagrodzeniem w wysokości 4.260 zł netto w sytuacji, gdy w ogóle nie był tam zatrudniony, a więc okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionego wsparcia finansowego,

tj. o czyn z art. 297 § 1 kk w zb. z art. 273 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

X. w dniu 18 lipca 2013r. w miejscowości G., woj. (...), wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, w celu uzyskania dla siebie od Banku (...) S.A. kredytu w wysokości 19.142,86 zł na cele konsumpcyjne zawarł umowę kredytu gotówkowego o nr (...), gdzie przedłożył wniosek o udzielenie kredytu gotówkowego, w którym złożył nierzetelne, pisemne oświadczenie o osuwanych dochodach i miejscu zatrudnienia oraz przedłożył poświadczający nieprawdę dokument w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach wskazując w nich, iż pracuje w firmie (...) z/s w M. na stanowisku specjalisty ds. biurowych ze średnim miesięcznym wynagrodzeniem w wysokości 4.260 zł netto w sytuacji, gdy w ogóle nie był tam zatrudniony, a więc okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionego wsparcia finansowego,

tj. o czyn z art. 297 § 1 kk w zb. z art. 273 kk w zw. art. 11 § 2 kk

XI. w dniu 11 października 2013r. w miejscowości O., woj. (...), wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, w celu uzyskania dla siebie od Banku (...) S.A. kredytu w wysokości 36.000 zł na cele konsumpcyjne zawarł umowę kredytu gotówkowego o nr (...), gdzie przedłożył wniosek o udzielenie kredytu gotówkowego, w którym złożył nierzetelne, pisemne oświadczenie o osiągniętych dochodach i miejscu zatrudnienia oraz przedłożył poświadczający nieprawdę

dokument w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach wskazując w nich, iż pracuje w firmie (...) z/s w M. na stanowisku pracownik biurowy ze średnim miesięcznym wynagrodzeniem w wysokości 3.905 zł netto w sytuacji, gdy w ogóle nie był tam zatrudniony, a więc okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionego wsparcia finansowego,

tj, o czyn z art. 297 § 1 kk w zb. z art. 273 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

Wyrokiem z dnia 29 grudnia 2017 r., dotyczącym również dwóch innych oskarżonych, Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim:

I. na podstawie art. 414 § 1 kpk w zw. z art. 17 § 1 pkt 4 kpk postępowanie w sprawie wobec oskarżonej **J. P.** co do czynów opisanych w pkt I i III aktu oskarżenia, które zakwalifikował z art. 297 § 1 kk – umorzył, kosztami procesu w tej części obciążając Skarb Państwa;

II. oskarżoną **J. P.** w ramach zarzutu II aktu oskarżenia uznał za winną tego, że w bliżej nieustalonym dniu w okresie od 26 marca 2013 roku do 29 marca 2013 roku w G., woj. (...), w celu użycia za autentyczny przy zawieraniu z Bankiem (...) S.A. umowy kredytu gotówkowego nr (...) w kwocie 45.000 złotych, podrobiła dokument w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach, składając podpis za M. P., tj. dokonania czynu wyczerpującego dyspozycję art. 270 § 1 kk; w ramach zarzutu V aktu oskarżenia uznał za winną tego, że w bliżej nieustalonym dniu w okresie od 11 lipca 2013 roku do 18 lipca 2013 roku w G., woj. (...), w celu użycia za autentyczny przy zawieraniu z Bankiem (...) S.A. umowy kredytu gotówkowego nr (...) w kwocie 19.142,86 złotych, podrobiła dokument w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach, składając podpis za M. P., tj. dokonania czynu wyczerpującego dyspozycję art. 270 § 1 kk; w ramach zarzutu VI aktu oskarżenia uznał za winną tego, że w bliżej nieustalonym czasie w okresie od 6 września 2013 roku do 10 września 2013 roku w G., woj. (...), w celu użycia za autentyczne podrobiła dokumenty w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach, wniosku o udzielenie kredytu gotówkowego oraz umowy kredytu gotówkowego nr (...) w kwocie 45.000 złotych, składając na tych dokumentach podpisy za M. M., tj. dokonania czynu wyczerpującego dyspozycję art. 270 § 1 kk, przy czym ustalił, iż czyny te popełnione zostały w krótkich odstępach czasu i z wykorzystaniem takiej samej sposobności, i za czyny te na podstawie art. 270 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierzył jej karę grzywny w ilości 200 stawek dziennych, na podstawie art. 33 § 3 kk ustalając stawkę dzienną na kwotę 20 złotych;

III. oskarżoną **J. P.** uznał nadto za winną popełnienia czynów zarzucanych jej w pkt IV, VII i VIII aktu oskarżenia, przy czym czyny z pkt IV i VII aktu oskarżenia zakwalifikował z art. 297 § 1 kk, zaś czyn z pkt VIII aktu oskarżenia z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 297 § 1 kk, przy czym ustalił, iż czyny te popełnione zostały w krótkich odstępach czasu i z wykorzystaniem takiej samej sposobności i za czyny te na podstawie art. 297 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk w zw. z art. 37a kk wymierzył jej karę grzywny w ilości 250 stawek dziennych, na podstawie art. 33 § 3 kk ustalając stawkę dzienną na kwotę 20 złotych;

IV. na podstawie art. 91 § 2 kk orzeczone wobec oskarżonej **J. P.** jednostkowe kary grzywny połączył i jako łączną wymierzył jej karę grzywny w ilości 350 stawek dziennych, ustalając jedną stawkę dzienną na kwotę 20 złotych;

V. na podstawie art. 414 § 1 kpk w zw. z art. 17 § 1 pkt 4 kpk postępowanie w sprawie wobec oskarżonego **M. P.** co do czynów opisanych w pkt IX i X aktu oskarżenia, które zakwalifikował z art. 297 § 1 kk – umorzył, kosztami procesu w tej części obciążając Skarb Państwa;

VI. oskarżonego **M. P.** uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt XI aktu oskarżenia, przy czym czyn ten zakwalifikował z art. 297 § 1 kk i za czyn ten na podstawie art. 297 § 1 kk w zw. z art. 37a kk wymierzył mu karę grzywny w ilości 80 stawek dziennych, na podstawie art. 33 § 3 kk ustalając stawkę dzienną na kwotę 20 złotych;

VII. zasądził na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłaty: od oskarżonej **J. P.** kwotę 700 (siedemset) złotych, zaś od oskarżonego **M. P.** kwotę 160 (sto sześćdziesiąt) złotych oraz od każdego z oskarżonych kwotę 48,50 (czterdzieści osiem 50/100) złotych tytułem pozostałych kosztów sądowych.

Powyższy wyrok zaskarżył na korzyść obojga oskarżonych ich obrońca – w części odnoszącej się do oskarżonych J. P. i M. P. w zakresie pkt II, III, IV i VI części dyspozytywnej wyroku i zarzucił mu:

I. w zakresie pkt IV, VII i XI aktu oskarżenia obrazę prawa materialnego (art. 297 § 1 kk) polegającą na wadliwym uznaniu, że J. P. w zakresie pkt IV i VII, zaś M. P. w zakresie pkt XI wyroku swoim zachowaniem wyczerpali wszystkie znamiona czynu z art. 297 § 1 kk - w szczególności, że działali w celu uzyskania określonego wsparcia finansowego w sytuacji, gdy ich rzeczywisty zamiar sprowadzał się do realizacji planu wyznaczonego przez Bank (...) S.A., a umowy miały w istocie charakter pozorny;

II. w zakresie pkt VIII aktu oskarżenia obrazę przepisów postępowania (art. 17 § 1 pkt 4 kpk w zw. z art. 297 § 3 kk), mającą decydujący wpływ na treść wyroku, polegającą na przypisaniu osk. J. P. winy w zakresie tego czynu, pomimo tego, że kredyt wymieniony w tym zarzucie został spłacony w dniu 14.11.2013 r. a więc przed wszczęciem postępowania w sprawie niniejszej i tym samym zaszła ujemna przesłanka z art. 17 § 1 pkt 4 kpk do ukarania jej za ten czyn i należało postępowanie w zakresie tego czynu umorzyć;

III. w zakresie pkt II, V i VI aktu oskarżenia rażąco niewspółmierność (surowość) kary orzeczonej wobec J. P., polegającej na wymierzeniu jej samoistnej kary grzywny, w sytuacji gdy wszechstronna analiza okoliczności podmiotowych i przedmiotowych po stronie tej oskarżonej winna prowadzić do wniosku, że zachodzą po myśli art. 66 § 1 kk wszelkie przesłanki do zastosowania wobec oskarżonej dobrodziejstwa warunkowego umorzenia postępowania;

IV. z daleko posuniętej ostrożności procesowej, na wypadek nie uwzględnienia zarzutów apelacyjnych wskazanych w pkt I do III skargi apelacyjnej, w zakresie pkt II III, IV i VI części dyspozytywnej wyroku zarzucił rażąco niewspółmierność (surowość) kary w odniesieniu do osk. J. P. i M. P. polegającej na wymierzeniu im samoistnej kary grzywny, w sytuacji, gdy nieznaczna szkodliwość czynów im przypisanych wynikająca przede wszystkim z motywacji jaka nimi kierowała, jak również braku szkody po stronie Banku (...) S.A., uprzednia niekaralność oskarżonych, ich właściwości i warunki osobiste, pozytywna prognoza kryminologiczna w pełni uzasadniały zastosowanie wobec oskarżonych dobrodziejstwa warunkowego umorzenia postępowania.

Podnosząc powyższe zarzuty wnosił o zmianę wyroku w zaskarżonym zakresie poprzez:

- uniewinnienie J. P. od czynów z pkt IV i VII aktu oskarżenia, zaś M. P. o uniewinnienie od czynu opisanego w pkt XI aktu oskarżenia,

- umorzenie wobec J. P. postępowania w zakresie czynu z pkt VIII aktu oskarżenia na podstawie art. 17 § 1 pkt 4 kpk ,

- warunkowe umorzenie postępowania wobec J. P. w zakresie czynów z pkt II, V i VI aktu oskarżenia, ewentualnie, z daleko posuniętej ostrożności procesowej wnosił o:

- warunkowe umorzenie postępowania wobec J. P. w zakresie czynów z pkt IV, VII i VIII aktu oskarżenia oraz warunkowe umorzenie postępowania wobec M. P. w zakresie czynu z pkt XI aktu oskarżenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonych jest bezzasadna i nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Odwoławczy po przeanalizowaniu akt przedmiotowej sprawy doszedł do wniosku, iż wbrew wywodom obrońcy oskarżonego, Sąd I instancji w prawidłowy sposób przeprowadził postępowanie w tej sprawie, zgromadził obszerny i kompletny materiał dowodowy, zebrane dowody poddał wszechstronnej i trafnej ocenie, prawidłowo ustalił i ocenił pod względem prawnym stan faktyczny oraz zastosował wobec oskarżonych właściwe środki oddziaływania karnego.

Za niezasadny należało uznać podstawowy zarzut apelacji, dotyczący obrazę art. 297 § 1 kk poprzez niezasadne przyjęcie, że oskarżeni wyczerpali wszystkie znamiona, zawarte w jego dyspozycji. W szczególności skarżący wywodził, że oskarżeni nie chcieli uzyskać wsparcia finansowego, bo głównym ich celem było zawarcie określonej ilości umów

i zrealizowanie wyznaczonego przez bank planu. Zauważyć jednakże należy, że wbrew tezie tego zarzutu w opisie przypisanych im czynów nie ma mowy o chęci uzyskania korzyści majątkowej, ale o działaniu w celu uzyskaniu kredytów, zaś oba cele (zawarcie umów, by zrealizować plan) były ze sobą nierozzerwalnie związane. Dla realizacji przyjętego w umowie z bankiem planu J. P. musiała zawrzeć szereg umów kredytowych i uzyskać kredyty, nawet jeśli po ich uruchomieniu miały one być niezwłocznie wypowiedziane i spłacone. Jeśli bowiem uruchomienie kredytu było niezbędne dla spełnienia warunków realizacji planu, każde zawarcie umowy kredytowej było celem samym w sobie, jako kolejny element, umożliwiający osiągnięcie celu dalszego, przyszłego. W ocenie Sądu J. P. ani M. P. nie mogą bronić się zarzutem, że tak naprawdę nie chcieli zawarcia umów kredytu, wobec czego nie wypełnili znamion czynów z art. 297 § 1 kk, skoro chcieli, by takie umowy zostały zawarte - dla zrealizowania planu. O ile czynność przygotowawcza, stanowiąca przygotowanie do zdarzenia głównego (jak sfalszowanie dokumentu w tym celu, by przedłożyć go w banku dla osiągnięcia celu głównego – zawarcia umowy) może być uznana za uprzedni czyn współukarany, o tyle sytuacja taka nie zachodzi, gdy ostateczny cel (wywiązanie się z umowy z bankiem) nie stanowi przestępstwa, bowiem czyn zgodny z prawem nie konsumuje czynu zabronionego – o ile nie zachodzi jeden z kontratypów, np. stanu wyższej konieczności czy obrony koniecznej). Oskarżeni chcieli więc (i działali w zamiarze bezpośrednim kierunkowym), by doszło do zawarcia umów kredytowych, nawet jeśli nie działali w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Pomiedzy tzw. oszustwem bankowym (art. 297 kk) a zwykłym oszustwem (z art. 286 kk) oprócz innych występuje bowiem również ta różnica, że sprawca tego pierwszego nie musi (choć może) działać w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, rozumianej jako bezprawne przysporzenie w majątku własnym lub innej osoby.

Za niezasadny należało uznać również zarzut obrazy art. 17 § 1 pkt 4 kpk poprzez skazanie J. P. za czyn z pkt VIII aktu oskarżenia, mimo iż kredyt został spłacony przed wszczęciem postępowania w sprawie, wobec czego zastosowanie winien mieć art. 297 § 3 kk. Przepis ten przewiduje instytucję czynnego żalu, która pozwala uniknąć karalności w wypadku, gdy sprawca dobrowolnie zapobiegnie wykorzystaniu wsparcia finansowego lub instrumentu płatniczego, zrezygnuje z dotacji - albo zaspokoi roszczenia pokrzywdzonego. W wypadku zaspokojenia roszczenia pokrzywdzonego za pośrednictwem osoby trzeciej wymagane jest ustalenie, że nastąpiło to z inicjatywy sprawy. Warunku „dobrowolności”, o którym mowa w art. 297 § 3 kk, nie spełnia więc oczekiwanie, że kredyt i tak zostanie spłacony (wyrok SN z 1 lipca 2009 r., III KK 20/09, LEX nr 515553). Kredyt ten, udzielony W. C. (2), został przez niego spłacony wg akt sprawy bez jakiegokolwiek inicjatywy J. P. w tym zakresie, bowiem jej działanie zakończyło się na ułatwieniu mu uzyskania tego kredytu poprzez dostarczenie poświadczającego nieprawdę zaświadczenia o zarobkach. Pomocnik, odpowiadający w granicach własnej umyślności, ponosi odpowiedzialność niezależnie od odpowiedzialności pozostałych współdziałających, a okoliczności osobiste, wyłączające lub łagodzące odpowiedzialność karną, uwzględnia się tylko co do osoby, której dotyczą.

Za nieuzasadnione należało też uznać zarzuty dotyczące niewspółmierności orzeczonych wobec J. P. i M. P. kar. Skarżący wnioskował, by uwzględniając szczególną motywację działania J. P., ale też warunki osobiste obojga oskarżonych, dotychczasowy tryb życia i pozytywną prognozę kryminologiczną, postępowanie karne wobec nich warunkowo umorzyć. Zgodnie z treścią art. 66 § 1 kk należało jednak mieć na uwadze również stopień winy i społecznej szkodliwości czynów. W tym zakresie Sąd I instancji zasadnie uznał zaś, że są one znaczne. Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu sąd bierze pod uwagę nie tylko motywację sprawcy, ale też rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia. Wiarygodność dokumentów w obrocie bankowym jest dobrem, którego ochrona winna być traktowana bardzo restrykcyjnie. Wysokość kredytów (nawet jeśli zostały spłacone) nie była może znaczna, ale łącznie też niebagatelna. Trzeba zauważyć, że choć oskarżeni nie działali z chęci zysku (bezpośredniego i bezprawnego), popełnili znaczną liczbę czynów zabronionych po to, by „zaoszczędzić” na karach umownych, wynikających z podpisanej przez nich dobrowolnie umowy. J. P. jako osoba działająca w kontaktach z klientami na rzecz banku znała procedury bankowe i wiedziała, jakie znaczenie dla osób oceniających wiarygodność kredytobiorcy i ryzyko udzielenia „złego kredytu” ma rzetelność przedkładanych przez niego dokumentów dot. zatrudnienia i zarobków, a mimo to wytworzyła i wprowadziła do obiegu szereg takich fałszywych dokumentów. Wielość tych czynów, ich rozciągnięcie w czasie czy współdziałanie z innymi osobami również podwyższają stopień społecznej szkodliwości przypisanych oskarżonym

czynów, a eksponowana w apelacji motywacja jest tylko jednym z wielu czynników, który nie może przeważać nad pozostałymi. Pozytywna prognoza kryminologiczna i warunki osobiste oskarżonych, jak i inne okoliczności łagodzące, zostały już właściwie uwzględnione na ich korzyść przez Sąd Rejonowy, który mimo wielości czynów orzekł wobec nich tylko samoistne kary grzywny. Ich wymiar czyni przy tym zadość wymogom płynącym w tym zakresie z przepisu art. 53 kk i nast., jako że odpowiada stopniowi winy oraz społecznej szkodliwości czynów, uwzględnia właściwości i warunki osobiste oskarżonych, rodzaj i wysokość wyrządzonej czy grożącej szkody, a także uwzględnia cele kary w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej. W tej sytuacji rozstrzygnięcie Sądu I instancji także w tym przedmiocie również nie wymagało zmiany ze strony Sądu Odwoławczego.

Podsumowując powyższe, zdaniem Sądu Okręgowego zasadność ocen i wniosków wyprowadzonych przez Sąd I instancji na podstawie zgromadzonego w toku przewodu sądowego materiału dowodowego odpowiada zasadom logicznego rozumowania i zasadom doświadczenia życiowego, co pozwoliło na dokonanie prawidłowych ustaleń faktycznych, nie budzi też wątpliwości prawidłowość subsumpcji stanu faktycznego pod przepisy prawa. Tak jak nie budzi w ocenie Sądu Odwoławczego wątpliwości wina oskarżonych co do przypisanych im w wyroku czynów, tak również z pełną akceptacją spotkało się orzeczenie w zakresie wymierzonej im kary.

Mając na uwadze powyższe i na mocy art. 437 § 1 kpk i art. 456 kpk oraz art. 636 kpk Sąd Okręgowy orzekł, jak w wyroku.